

Mèxic D.F. 15 de desembre del 1948

UB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

C. 3-1-49

Estimats pares: Ara ve que ens hem endarrerit en la resposta! Però el mes ~~de~~ de desembre, en les agències de publicitat mexicanes, és de veritable follia. En tanta promoció com ni fabriquéssim calendaris, vare. Fa una colla de dies que ens toca vetllar (amb la dona al costat, fent mitja hels moments) i de bo de bo que m'ha faltat temps per a escriure'ls tan de pressa com hauria volgut. A part de la feina coment, la de cada dia a l'oficina, en hoc mes d'una setmana he hagut de fer 12 originals - dibuixos per a premsa - i altrets. No em diuen algar el cas de la taxa, però com que això té una compensació monetària brillant, no hi ha més que motius per a celebrar-ho.

Gràcies a Déu, pares, les coses segueixen anant-nos bé. La dona no té més molèsties que les hèmies de l'estat (el dia 12, fa tres dies, va complir el vintè mes!),

i el Kaimon continua essent una ~~construcció~~
de concurs. De concurs i de primer premi.
Es un tranquil com una casa; li aquada
no estar-se de res i es fa fer la llei amb
una sèrie de trucs tan adorables que en-
tè, a la hora, ~~lloc~~ a mi i a tota la fa-
mília, enteneduts i embadocats. Li he fet
una colla de metres de pel·lícula (que quel-
len formidables!), enregistrant-lo en els
seus moments més beligs. Si els podien pro-
jectar a Barcelona, o' hi tornarien bojos.

Ahí la Rosa el va portar - el
men, i clar - al "Palacio de Hierro", un dels
magatzems més grans de Mèxic, on han
instal·lat una extraordinària exhibició
de joquins, sota la paternal vigilància
d'un Santa Claus de carn i ossos. Tots les
criatures se senten colubides en presència del
vellet de les barbes blanques, menys el Kai-
mon, que o' hi va fer bon amic com he-
a permetre's una colla de franquèses. Fou-
on els pianos exhorats, o' enfilava ~~en~~ en
els automobils, tombava les bicicletes etc. etc.
I les dependents, en comptes d'embadar-se i

CalC/0020(2)
UNB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats
sempar-lo, hi reien tots les gràies. A quel-
vol lloc que pugis, o' hi sent tan lleure
i net d'obligacions com a casa seva.

Del seu viatge, pare? No
els estranyi que tornem a insistir sempre
volent el mateix tema, però ~~es~~ és que ens
baria una il·lusió que no es pot expli-
car. Si és que els d'aquí no ho dem ben
el viatge, algun cop que s'animessin vos-
tès a fer-nos a la visita... heu reflexió
volent aquesta tema, ara, es més obligada
perquè "l'any que ve" - el que ens ha-
ria de portar la felicitat d'abraçar-lo-
està justament a quinze dies de distància.

Mare estimada: tranquil·litzi-
del tot respecte al nostre benestar. heu com
- i no en canso de donar-me gràies al cel -
es troba tan forta i ~~tan~~ animada que
no en dóna temps de cuidar-la, perquè
es passa el dia, feliç i contenta, cuidant-
nos a mi i al nen. Cada vint dies
(costum imperivilitzada americana) anem
al metge, que exerceix una vigilància

científica encaminada a prevenir qualsevol complicació. Fins ara, la pressió arterial s'ha mantingut dins de la normalitat.

I a quin anomenant-la cada dia, mare. "Si la mare fos aquí, faria aipò i allò..." "Si la mare ho dia veure les gràies del seu net d'Amèrica, estaria orgullósíssima..."

I el futur batxiller Joan, requereix bel·ligment els seus estudis? M'agrada molt que sigui ben estudiat, però que conservi les ganes de jugar. La vida ofereix bones oportunitats, quan o's gran, per a desenvolupar-la plenament.

Aquesta anomenada filo nòbia m'ha acabat les forces i no tinc més remei que acomiadar-me. Molts petons per al Joan i per a vostre, mare. Records per a ~~tots~~ tots del vostre

Pere

Estimats pares: els dies passen tan de pressa que em sembla mentida que d'ací poc ja tindrà a ésser Nadal. En aquesta festa tan alegre de l'any encara heus accentuat més. Seria tan bonic poder-ho celebrar tots junts! Una festa abraçada de la seva filla Mera